

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniæ Agrippinæ, 1602

Candido Lectori Petrus Ribadeneira Salvtem In Christo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

I

CANDIDO
LECTORI PETRVS
RIBADENEIRA
SALVTEM IN
Christo.

LIBELLVM hunc de vita Ignatij Loiola Societatis nostræ parētis, ante annos quindecim, iussu patris nostri Francisci Borgiæ, præpositi tunc Generalis, Latinè conscripsi. In conscribendo tria mihi potissimum seruanda proposui. Primum, ne quid dubij affirmarum pro certo, nequid incerti pro explorato. Alterum, ne copiâ rerum, quæ in tâ feraci argumento, multæ, magæ, & variæ se offerebant, lectorem onerarem: sed potius habito delectu, ex tot, tantisq; virtutū exemplis, quædam illustriora tantùm excerperem, & vel ad permouendos animos ad pietatem, vel ad Societatis nostræ quasi cursum explicandum, aptiora. Tertium fuit, ne inani styli affectatione res propositas amplificarem, & hederâ (quod aiunt) quasi vino minus vendibili suspenderem. Hæc in libelli huius confectiōe tunc secutus sum: assecutus ne sim, nescio. Ex hoc certè meo consilio factum est, vt nōnulla prætermitterem, quæ

A 2 incer-

incerta mihi, certa alijs videbantur: quæ-
 dam etiam silentio præteritæ, quod simili-
 tudinæ & cognationem quandam habere
 videbantur cū alijs, quæ à me narrabatur
 in historia. Deniq; dum brevis esse labo-
 ro, & orationis copiam fugio, in obscuri-
 tatem fortasse incidi: & res quasdam dum
 verbis ornare nolo, breuiter perstrinxi, &
 attigi potius, quàm explicavi. Quocirca,
 cū P. N. Claudij Aquaiuz iussu, ac vo-
 luntate libellum hūc recognoscere, & ty-
 pis rursus mandare vellem, multa mihi
 necessario addēda iudicavi. Primum no-
 ua quædam, quæ post libellum excusum,
 grauiissimi viri, & Ignatio valde familia-
 res, & ante Societatem conditam intimi
 necessarii, quasi testes oculati de ipso Ig-
 natio nobis retulerunt. Tum alia, quæ du-
 bia antea mihi erāt, & diligenti postea in-
 quisiitione inuestigata, certa esse compe-
 ri. Deinde etiam nonnulla dicta, factaque
 Ignatij adieci, quæ ad sanctissimæ vitæ per-
 tinent disciplinam, & ad præstantem ali-
 os gubernandi prudentiam. Ut Societatis
 videlicet filij (quos potissimum meas hic
 labor spectat) in hoc veluti speculum in-
 tueantur: & optimi atq; sapientissimi ma-
 gistri, & parentis sui expressum habeant
 quod imitentur, ante oculos positum o-
 mnium virtutū exemplum. Multa tamen
 reliqui & pressi, ne prolixus fore & mole-
 stus essem. Atq; hūc Latinum librum re-
 cudenti, augendiq; laborem eo libentius
 suscepi, quod hæc eadem Hispanicè etiam
 pridem scripta, si, atque in vulgusemissi, & in
 nostrorum hominum manibus sunt, &

(quæ

(quæ Dei benignitas est) cum fructu, ut audio, voluptatèq; leguntur: ex quo Latinè etiam scribenda videbantur, & cum reliquis aliarum nationum Patribus comunicanda, quæ ad omnes pertinent: quo eorum latius pateat utilitas. Sùt enim multa (ni fallor) in hoc libello, quæ non solum ad virtutem, suiq; profectum nostros, sed etiam ad alios prudenter institutos, magnopere iuuare possint. Nam profectò Ignatius noster cum ceterarum omnium virtutum, tum verò spiritualis ac diuinæ prudentiæ laude maximè excellit: eaq; non magis in constitutionibus, regulis, decretis, responsis, quàm in factis illius eminet. Præterea, cur huic laborera subirem, illa etiam causa fuit, quod viderem præclaros nonnullos nostra tempestate scriptores, multa de Ignatio nostro, & Hispanicè, & Latinè memoriæ prodidisse, eruditè quidem atq; eleganter, sed quæ ingenium auctorum ac pietatem magis indicet, quàm incredibile nostrorum desiderium expleant, & incensam res omnes Ignatij audiendi sitim restinguat. Cuius ego viri historiam, quoniam à puero sanctissimæ ipsius vitæ spectator atq; admirator fui, pleniorè ac maiori rerum fide scribere poterò, illumq; suis coloribus exprimere. Hæc te, candide lector, in hac nostra recognitione admonitum

volui: tu pro tuo candore boni

consule, & vale in

Christo.

A 3

CARIS.